

Είδες ποτέ σου πολιτεία να σηκώνεται ψηλά; Δεμένη από χιλιάδες σπάγγοι ν' ανεβαίνει στα ουράνια; Ε, λοιπόν, ούτε είδες ούτε θα μεταδείς ένα τέτοιο θάμα. Αρχινούσανε την Καθαρή Δευτέρα—ήτανε αντέτι—και συνέχεια την κάθε Κυριακή και σκόλη, ώσαμε των Βαγιών. Από του Χατζηφράγκου τ' Αλώνι κι από το κάθε δώμα κι από τον κάθε ταρλά του κάθε μαχαλά της πολιτείας, αμολάρανε τσερκένια. Πήχτρα ο ουρανός. Τόσο, που δε βρίσκανε θέση τα πουλιά[⊗].

Μάλιστα, ούτε καν τα πουλιά στα οποία ανήκει ο ουρανός. Σήμερα είναι δικός μας. Άντρες, γυναίκες και παιδιά ξεκλέβουν χώρο και χρόνο, απλά για να ξεφύγουν από την καθημερινότητά τους και να νιώσουν το συναίσθημα της πρωτοτυπίας.

Χαρταετοί άσπροι, ροζ, γαλάζιοι, μπλε, κίτρινοι, κόκκινοι και πολύχρωμοι απλώνονται στον ορίζοντα. Ένα ουράνιο τόξο δίχως τέλος και αρχή. Κανείς δεν είναι λυπημένος. Πώς άλλωστε κάποιος να μείνει απαθής, βλέποντας αυτό το πολύτιμο θέαμα; Αισθάνεσαι τα γλυκά χαμόγελα των πιτσιρικάδων, διότι, έστω και για μια στιγμή, ο κόσμος τους ανήκει. Οι ενήλικες, γονείς και μη, ατενίζουν με νοσταλγία και ξαναθυμούνται τα παιδικά τους χρόνια και ειδικά αυτή τη μέρα. Τίποτα δεν έχει αλλάξει...

Μια ζωγραφιά, ένα τραγούδι, μια έκθεση εκφράζουν επιτυχώς τα συναισθήματα, που άνθρωπο με άνθρωπο, απλώνονται. Μια φωτογραφία κι ένα βίντεο απαθανατίζουν και φυλακίζουν τα στιγμιότυπα για πάντα. Κραυγές ευτυχίας, φωνές δυνατές, αλλά και σιωπηλές, το ουράνιο θέαμα, η σιγή για να θαυμάσουν τους φωτεινούς, αλλά και φανταχτερούς χαρταετούς, πασπαλισμένους με τη φαντασία του δημιουργού τους σημαδεύουν το αξέχαστο γεγονός.

Η πραγματικότητα κάποιες φορές μοιάζει με όνειρο που θες να ζήσεις, να γευτείς, αλλά σιγά-σιγά ξεθωριάζει και φαντάζει μακρινό... Με μια διαφορά: τίποτα δεν θα αλλοιωθεί. Κι όμως τα απλά πράγματα μπορούν να σου χαρίσουν μια ευτυχία, μικρή ή μεγάλη, δεν έχει σημασία. Σημασία έχει να την διεκδικήσεις. Αλλιώς θα σου φύγει μέσα από τα χέρια. Δεν είναι ώρα για σκέψεις ...

Όλα αυτά φαντάζουν σαν έναν ήλιο. Έναν ήλιο που αντλεί ενέργεια από μας. Ανεξάντλητη. Έναν ήλιο δικό μας. Πραγματικά δικό μας. Τον ήλιο της ζωής μας.

[⊗] Κοσμάς Πολίτης: από το βιβλίο:, Στου Χατζηφράγκου, εκδόσεις Α. Καραβία 1963